

Katolikus probléma.

Írta: Koppány István.

A magyar katolikus püspöki kar a Szent István jubileumi-évet meghirdető, közös pásztorlevelet adott ki, amelyet az ország valamennyi templomában, a Szilveszter-esti évvégi ájtatosság keretében olvastak fel a híveknek. A közös pásztorlevél a családi élet szentességéről, az osztályellentétek kiegyenlítéséről, az ökológia és a lealkonyult pogányság szellemidézőiről és a faj-és vérimádás megszállottjairól szól s befejezésül arra mutat rá, hogy a szent királynál nagyobb magyar nem volt. Kétségtelen, hogy a magyar nemzeti lét és nagyság alapföltétele a szentistváni szellem, alkotmány és kormányzati irány, mely a hit és a polgári élet szövetségét, egyház és állam barátságát, jobb és keresztény erkölcs összefonódását a szent korona misztikumában, nemzeti hagyományainkban és népszokásainkban egyaránt juttatja kifejezésre. A közös főpásztori szózat után elimádkozták a külön erre az alkalomra, a Szent István jubileumi év megnyitására írott és a püspöki kar által jóváhagyott háladási imát azért a 900 esztendőért, amelyet Szent István az ő bölcsességével alapozott meg és biztosított a magyar nemzetnek.

Minthogy a budapesti napilapok valamennyije, — dicsértükre váljék — új évi számukban elég részletesen közölték a közös pásztorlevelet, mi ezúttal eltekintünk hasonló közzétételétől, inkább foglalkozunk azzal az elszórt tényekkel, melyek a közös pásztorlevélnek egyik itteni templomunkban való „felolvasásával” kapcsolatban hallottunk egy más és nem is keresztény felekezeti komoly ur szájából, akinek viszont egy, a szilveszteri ájtatosságon jelen volt „katolikus” mondotta. Azt mondotta ugyanis az a „katolikus”, hogy a pap a prédikációját olvasta. Mire a nem katolikus ur azt kérdezte egy katolikus urtól diskurzus közben: Önöknél már ujabb olvassák a papok a prédikációt?

Egy jelentéktelen semmisségnek látszó dolog az egész, de mégis sok elgondolásra késztető, mert éppen az ilyen semmisségekből erednek ezután a téves megállapítások, s nővik ki magukat tengeri kigyóvá. Az az idézőjelű katolikus elsősorban nagyon kevésszer láthatja a templom belsejét, nagyon régen hallhatott prédikációt, hogy ilyen gyatra megjegyzést kockáztatott meg katolikus papjainkról. Valószínűleg ez alkalommal is csak valami véletlenül múlt, hogy bement a templomba s akkor is a legvalószínűbben elkésett, amikor már a püspöki közös pásztorlevélnek a felolvasása tartott. Ez magában is szomorú tény, de a legszomorubb, hogy téves megállapítását sietett mindjárt közölni mással s nem is katolikus testvérével, hanem idegen felekezeti felebarátjával. Min-

den különösebb meggyőződés nélkül, felelőtlen szajkó módján lebecsmérelni vallásának lelkesét: ez — sajnos — nem csak „katolikus”, de katolikus vonás. Hogy hol van a hit összetartó ereje, az anyaszentegyház szolgáinak magasabb rendű tekintélytisztelte és az anyaszentegyháznak a hitből fakadó, mélyes szerete, azt már egy hosszú idő óta sokszor és sokan, katolikusok, kérték önmagunktól és egymástól? Miért van ez így már évtizedek óta, hogy tömegek a vallásukat illetőleg ennyire tájékozatlanok, mondhatnánk tudatlanok? Mert hiányzik az az összefogó kapocs, mely egyetemesen szükséges, hogy meglegyen az iskolán és templomon kívül a hívek és Isten szolgái között. Ma már régen nem elég, hogy a pap csak a hitoktatás és prédikáció keretéből érintkezzék a hívekkel, a szószékéről ostromozza kisebb-nagyobb hibáikat, eltévelyedéseiket s az élet mai állandó viharában szabadon engedi hanyatni egyéni sajkaikat a minden oldalról támadó hullámokkal.

Amikor felesztendő mulva Szent István királyunk évezredes jubileumát készülünk megünnepelni, bizonyára méltó pompával, amikor a világ katolicizmusa is méltatni kívánja ezt az emléket s az egész világ katolikusai önnelene majd kicsiny országunk szép fővárosába, hogy az eucharisztikus hit világgyőzelmének, a hit elmélyülés előhaladásának, a katolikus tábor egységének külsőleg is oly imponáló kifejezését manifesztálják, milyen gyönyörűségecs ünnep lenne ez, ha addig felkészülnénk lelki újjászületésre, szent feltámadásra. Ha az Eucharisztia utjából az arra illelékesek addig eltakarítanak a fokozódó erkölcsi rom-

lás okozóit, ha a tiszta élet romantikus férfi és nő ifjúság ideálját igyekeznek ismét megszerettetni, hogy tiszta ifjú magyar szívekbe szálljon az Eucharisztia, mert ha nem, miért és honnan várjuk az áldást szegény hazánkra és a magyar katolicizmusra?!

Félünk, hogy ez a felkészülés nagyrésztben elszigetelt lesz s a jószándéku munkálkodás éppen azok érzékenységebe, sőt ellenkezésébe fog ütközni, akik a jót előmozdítani leginkább hivatottak volnának. Félünk, hogy a külső dísz, a megkapó felvonulások s a pompára való felkészülés, mely a szent cselekménynek szükséges kísérője, el fogja még inkább bágyasztani magát a katolikus élettel, annak egyes megnyilatkozásaival, bajaival és sebeivel való egyetemes sűrűs foglalkozást, melyek ha gyógykezelésbe nem jutnak, csakis elmérgesedhetnek.

Ha azonban mégis kellemesen mi csalódnánk s minden katolikus vezető, nagyobb és kisebb,

egyházi és polgári férfiunk addig is és azután is lenne az eszménye, ami Szent Istváné volt: „szentnek lenni a trónon éppúgy mint a legkisebb kunyhóban, a magánéletben a lelki tökéletesség törvényeit éppúgy megvalósítani, mint a nyilvánosság előtt azt hirdetni magán-és közérkölc között külsőséget nem tenni, mert ha az egyéni példa nem fedí a nyilvános vallomást, akkor az utóbbi is hitelét veszti”, ha az ország minden katolikus ez alkalommal minden tévékenységét a szent király szándékának szolgálatára kívánná felajánlani, ha szent Jobbjában keresné a támaszt, hogy az országot az Eucharisztia fényénél ismét egyetemes római értelemben és lélekben katolikussá alakítsa, akkor a püspöki kar közös pásztorlevele szerint tényleg sikerülne megértetnünk az emberiséggel, hogy „a fenyegetett világnak is csak a szellem útján int a szabadulás reménye!” Adja Isten, hogy úgy legyen.

Mezőgazdasági munkásbiztosítás.

Bizonyára nem véletlen, hogy a kormány sorrendben előbb nyújtotta be a mezőgazdasági munkavállalók öregségi biztosításáról szóló törvényjavaslatot, mint az alkotmányjogi reformalkotások befűzését jelentő választójogi javaslatot. Ez az egyidejűség, amely hajszálnyi a legújabb szociális alkotás javára billenti az értékelés mérlegét, szimbolizálja azt a viszonyt, amely a jog és a kenyér között a történelmi idők kezdete óta fennáll és amelyet az elpuhult, elkényeztetett római tömeg is jól ismert és alkalmazkodott is hozzá, amikor előbb kiáltott kenyérért, csak azután cirkuszi játékokért.

Kenyer és jog. Az előbbi a keresztény hitvallás beillesztette a Miatyánkba, az utóbbi, csak úgy oktat, hogy adjuk meg Istennek, ami Istené, királyoknak ami a királyoké. A kenyér az élet, a kenyértelen jog az a hiu pompa, pusztaság, amelyről a költő énekel s azt mondja, hogy nem kér belőle. Mert a jog olyan értelemben, amilyenben egy a tudomány, mint a politika a választói jogot magyarázzák, csupán függvénye a kenyérnek,

amiként a kenyér függvénye az ige is, amelyből az ember táplálkozik. Ha nincs kenyér, akkor mellékvágányra terel az ige, mert lázítás, istenkáromlás lehet belőle. Ha van kenyér, akkor az élet rendjét némesíti és szabályozza, embernek emberhez való viszonyát teszi megértővé, barátságossá.

Ezt a mindennapi kenyeret, minden állami élet és jogrend legbiztosabb fundamentumát akarja megadni a mezőgazdasági munkavállalók öregségi biztosításáról szóló törvényjavaslat határozatközzé olyan munkából kiöregedett mezőgazdasági cselédnek és munkásnak, akit eddig öregségére csupán mások embersége és emberszerete mentesített a legsúlyosabb nyomortól. Nem szabad ezt a javaslatot úgy bírálni, hogy fillérekre bontjuk, napok számával osztjuk azt a számszerű anyagi juttatást, amit az öreg cselédnek, öreg aratónak, sommásnak, de az apró zsellérnek is biztosít. A törvényhozó akarata és maga az a jogtevés és keret itt az abszolút érték, amely a javaslatból világosan kitűnik. Azt kell itt

„A MUNKA” TÁRCÁJA

A KÍGYÓ.

Írta: LEYRER GYULA.

Pál ma később érkezett haza mint máskor, fáradtan csókolt meg feleségét és onnantól ereszkedett a kényelmes kanosszékre, melyet a gondos hitves a kandalló mellé már előre elkészített. Ezüst cigarettatárcájából, melyet mindig a kabátzsebében tartott, kivette az utolsó memphist és rágyújtott az ezüst öngyújtóval, melyet házasságuk tizedik évfordulójára kapott hűséges asszonyától. A kékes füstből karikákat fújt a menyegzőre és amíg a vacsora elkészült, alig szőlt egy szót is, úgyhogy Margit, a felesége, ki ismerte férje természetét, a konyhába ment, hogy sürgesse Julist, az öreg szakácsnőt, ki még megboldogult édesanyjánál is szolgált.

A férj órájára tekintett és boszusan gondolt az irodára, mely teendővel olyannyira lekötö, hogy semmiféle társadalmi szereplésre, önképzésre, időt nem enged neki, sőt még arra sem, hogy egy sportklubban testileg felrésztesse magát. Egyszóval érezte a kulturális hiányát. Ilyen lelkiállapotban lelkiismerete elkalandozott az asszonyáig is és úgy érezte, hogy bizony vajmi kevés lelkiismeretét nyújt asszonyának és ha soká

így megy az ő pokoli élete, akkor egy szép napon bizony-bizony hűlt helyét találja asszonyának abban a szerény lakásban, amelyet tisztviselői gázsijával teremtet.

Közben elkészült a vacsora, melyet Julis tált az asztalra Julis már kétszer is köszönt, de Pál csak nem hallotta. Gondolataiban elmélyedve ült a puha kanosszékre és észre sem vette, hogy az elégett cigarettá hamuja finom hópelyhekhez hasonlóan alászállt ruhájára. Felesége kedves szóval hívta a terített asztalhoz. Ez és a sült illata figyelmeztette őt az éhségre és lassu léptekkel közeledett az asztalhoz, mely mellől egyre csak nejjére tekintett, ki ápolat hajával, kellemes, fiatalos külsejével még inkább felébresztette benne az aggodalmas gyanút, hogy egyszer csak meg fogja unni az asszonyt az ő komor társaságát és új életre kezd majd vágyódni egy más férfi oldalán. A villa csörömpölve esett a tányérra és hitvese ijedten figyelt fel. Pál mi történt, kérdezte ijedten. Semmi — mondta egykedvűen és jobban maga alá húzta a széket. Látom maga ma ideges! Mi történt magával? Nézz engem úgy bánt, ha maga szóval és ideges! Ilyenkor mindig azt hiszem, hogy reám neheztel és fáj, hogy szótlanossággal eltitkolja előlem bánatát, mely mint komor felhő ereszkedik a lelkére, melyről pedig fűdöm,

hogy napsugár után vágyódik. Szóljon, mondjon el nekem mindent! Mindent mi bántja, még akkor is, ha nekem bánatot okozna vele! Pál azonban csak lemondólag intett kezével és a villa után nyúlt, hogy immel-ámmal elfogyassza még tányérjáról az utolsó falatot, míg Margit babrálna az előtte párolgó ételt, két sós könnyecseppel higitotta fel annak levét.

Az asszony, hogy megtörje a csendet a napilapokból olvasta fel a híreket, míg Pál csibukájából fújt vastag füstfelhővel választalat emelt maga és hitvese közé. Most még jobban látta távolodni feleségét és úgy érezte, hogy a hevesen lüktető erek homlokán megpattannak, ha feleségéhez egy pár kedves szót nem szól. Az állatkert — olvasta tovább az asszony — egy új küldeményt kapott Boa constrictor érkezett hazánk nagybíró vadászától. Érdekes megfigyelni, hogy mielőtt áldozatát hatalmába keríti, előbb hosszasan hipnotizálja.

Pálnak ezek a szavak kellemetlenek voltak, mert a kigyóban legénykori barátságára gondolt, kit még a napokban is házuk előtt látott ólálkodni. Tudta róla, hogy feleségének udvarlója volt még leánykorában. Tudta azt is, hogy neje kikoszorúztatta, de ismerte annak mahacs elhatározását, mellyel barátai körben kérékedett, mondván hogy Margit egyszer mégis csak az ő felesége lesz. Harago-

legelső sorban figyelembe venni, hogy annak a hozzátartozónak, aki a munkából kiöregedett embert családjába fogadja, havonként biztosítva van a járadékkal a sója, zsírja, petroleuma. Mindenek előtt pedig azt, hogy a kenyértermelő föld megrokkant robotosa nem eszik többé keserű kegyelemkenyeret, nem kapja naponként tányérjára a sovány étel mellé azt a szemrehányást, hogy csak nyűg, hogy csak kolonc a hozzátartozók nyakán.

És azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy a magyar föld munkását acélos, kemény fából faragta a sors. Alig akad közöttünk olyan, aki öregségére is ne tenne-venne a ház körül, amíg jártáryi ereje van. Őrzi a kertecskét, meg-életi a baromfit, a sertést, a tehén alá is megalmaz, sőt még a határba is kiballag csoszcodni, gazt irtani. Bizony

megszolgált az ilyen öreg eddig is azt a kevés kenyeret, amit megevett, ha pedig most még egy kis zsebpénz is áll majd havonta a házhöz, versenyezni fognak a gyerekek, vők és menyek, hogy melyik vegye magához az apót. És mindegyik igyekezni fog kedvében járni. Meleglen fogja kapni az öreg a rántott levest és megtörlik a székét ahová leültetik.

Kisemberek nagy gondjait enyhíti, sőt tünteti el a humanizmus és a jó szociálpolitika eszközeivel ez a javaslat. Kisembereket, akik sokan vannak, sokat dolgoztak, megrokkantak, eljött életüknek alkonyodó napja és tisztas, nyugalmas öregséget élveznek. Hiszen most már az a gond sem nyomja őket, ki fogja megfizetni végtisztességük költségét, mert igényük van temetkezési segélyre is.

Dr. Visnovszky Rezső legújabb verseskötetéről.

A napokban kedves karácsonyi ajándékkul egy verskötetet kaptam. A címe: Körhinta, Szerzője: Dr. Visnovszky Rezső, vármegyénk kiváló tanfelügyelője. Ha jól emlékszem, ez már a 20-ik kötet, amellyel a költő szűkebb patriáját megörvendeztette. Husz kötet! Gazdag podgyász! tele álommal, vágygal, fénnel és árnnyal. A mosoly mögött ott a könny, az öröm mellett a bánat, a kacagó ifjúság ezer színe, az érlelő nyár dus pompája, az ősz fájdalmas melanchóliája, egy szóval maga az Élet, amely sokat ígér, de keveset vált be, amely az évek számának növekedésével egyre virágosabb.

A mindennapi gondok és aggodalmak, a kiábrándulás, a kijózanító valóság bány költőnk lelkét hervasztotta el idő előtt, hányat tett rabbá a sötét peszimizmus.

Visnovszky Rezső túl van az élet delelő korán. Sokat tapasztalt. Érték bizonyára őt is csalódások, gondok és bánatok, amelyeknek verseiben kifejezést is adott. Az „Árvák” címűben így panaszkodik:

Álmok asszonya,
Lásd e szent közösségben,
Mely eggyé ölelt a nászban,
Annyi könnyhullató nász van.
Árvák voltunk mi mindig.
Szerelmi hitnusz és gyászének
Verte fel létünket
És senkise csókolt meg bennünket...

A „Körhintában” pedig, amelytől a kötet címét is kapta, így énekl:

Forgó körhinta az Élet!
Botor ésszel ne ülj rája.
Gyermekkorod halk meséit

Valóra sohasem váltja...
Főlemelő és megnyugtató, hogy a csalódások dacára is lelkének harmóniáját, hitét és bizalmát egy percre sem veszítette el.

„Verhet a sors” c. versében nyugodtan zengi:

Vihar orgonái hiába zugnak,
Állok emelt fővel bátran...
Az „Elvonultán” címűben pedig:
Emlékeimnek terített asztalán
Isten érlelte drága tárgyak:
Boldogság, szeretet, álmok, vágyak,
Tudom, hogy mindezt kitérít kiédjék.

Bánatok ekéjével nem szántok már.
Gond felhőimből könny nem pereg.
En az Élet asztalához nem ülök.
En, emberek, már csak szeretek...

A költő lelkén mindegyik erővel veszt az Életőz borongó hangulata. Ez ömlik el az „Ararát” c. versében:

Boldog esték, boldog esték!
Piros helyett sötét festék
Huzódik most palettámon
S néha-néha alkony táján
Öregkorom festegtem...

Az „Öregség” c. költeményében szintén ez a borongó érzés vonul végig:

Már minden csak köd és fájo messzeség.
Fájdalmak vizében fürdik a lélek
S úgy köszönt már téged szent, fehér
[öregség...]

De lelkét nem dobja martalékkul:

... A végső percet sem fogom látni.
En az elmúlással nem verekszem.
Behunyt szemmel várom az ölelést
És egy másik csillagra menekszem...

san toltá torkába csibukját és a vastag füstoszlop kigyózáva tekerődött a feje köré.

Légzése elakadt, a füst pedig leszálta a tüdejére és úgy érezte magát, mint akinek a kigyó csavarta körül a nyakát. Megrémlt feleségének ijedt tekintetében a közelgő hipnotizáló kigyó zöldesen foszforeszkáló pillantását vélte látni. Ajultan rogyott vissza a karosszékbe, melyet éppen elhagyni készült és mig hitvese az ágyat megvetette; alállan pihent.

Másnap kedvetlenül végezte hivatalában a dolgát. A főnöke megszidta, barátait elkerülte és igen hosszúnak tűnt fel előtte a nap. Alig várta, hogy hazakeressen és jó szóval ellefedtesse a tegnapi napot, melyen talán akaratlanul támasztotta fel magában a féltékenység tűzét.

Amig a férj az irodában tartózkodott, levelet hozott a posta a ház asszonyának. A levél amolyan nőies levélforma volt. Nőies írással pedig ez volt ráírva: „Bánfalvy Pálné nagyságos urasszonyának”, no és a cím. Ki lehet ez? Vajjon ki ír nekem ilyen régimódi borítékban? Néhány perc múlva olvasta már. Asszonyom! Úgy szokott az lenni, hogy a feleség tudja meg legutóbbára, hogy az ő szeretett hitvese, másnak a kedvese. Ezt pedig az egész város tudja, csak Ön nem! A mult héten is egy hölgy társaságában láttam az „Erdélyi mulató” ban kedves férjét. En segítségére leszek Önnek. Kiszitihand-Kiszitihand!

Margit ájtultan kapott szívéhez. Lehetéges volna, hogy Pál Őt megcsalja? Lehetéges volna, hogy Pálnak más nő csókja kell? Nem-nem! Nem lehet, hazugság, rágalom! Szíve összeszorult és hangtalanul zuhant le a padlóra, honnan a megrémült Julia segített fel. Az óra

kettőt kongott mikor ájultságából magához tért. A levelet elrejtette és ziliált kül sejt rendbehozta, hogy a nemsokára érkező Pál meg ne lásson semmit sem. Nem szabad neki tudnia, hogy lelkét milyen mardosó kin marcangolja. Talán nem is igaz, ami a levélben áll. Még egyszer elolvassa majd, most nyugodtabb - gondolta magában. Talán rosszul olvasta. De a szavak csak azok, mik voltak. Faradtan dült az ajtóknak és fájdalmas sóhajjal gondolt férjére, ki minden pillanatban becsöngethet.

Csöngettek! Szíve nagyot dobbant. Menjen ajlót nyitni, vagy várja míg a leány beereszti. Nem - nem, Ő nyit ajlót és ruháját - haját megigazitva, még egy pillantást vetett a tükörbe és elindult. Ujból csöngettek. Jövek már Edesem, jövekl az ajtó kitérült és boldog mosollyal csókoltta meg Őt a férje. A szokatlan jókedv, melyet férje magára erőszakolt, új volt az asszony előtt. A kedves figyelem, mely egy dobos csokoládé-bonbon formájában tessékeltetett, kezébe az asszony gyanuját csak egyre jobban növelte. Hogy el ne árulja magát, két karját férje nyaka köré fonta és csókot adott a kedves figyelemért. Mily kedves vagy ma, mondta. Hála Istennek, hogy elmúlt a tegnapi nap! Az asszony gondolatai pedig e közben az ismeretlen levélíró felé kalandoztak és reszkette gondolt a leleplezésre, melyet az kilátásba helyezett neki.

Ebédután, alighogy Pál eltávozott, vendéget jelentett be Julia. A szokatlan időben igazán nem várt látogatót Margit. Azonban, hogy a vendég meg ne sértődjön, Julissal az urizobába tessékelt a vendéget, ki a szobában idegesen

SI-, SPORT- ÉS KORCSOLYACIPŐ,

a legmagasabb igényt kielégítő orthopéd munka, I. a osztályú férfi, női és gyermek varrott és szeges cipőt, tisztli csizma és cipő különlegességet, mindenféle javítást szakszerű gondossággal a legolcsóbb napon készit. Hő és sárcipő javítás!

AGÓCS JÓZSEF cipő üzem, Salgótarján, Pécskő-utca 2. sz.

A poéta a „Magasság felé” c. poemájában nagy melegséggel emlékezik meg elhalt édesanyjáról, az „Imádság” címűben édesatyjáról, az „Évszakok” címűben pedig hitveséről, akivel nagyon boldog életet él és két gyermekével, kikel nagyon szeret. A bensőséges családi tüz-helyhez, mint üdítő forráshoz gyakran tér vissza. Irhat e költő szebben, mint ahogyan a „Tél” címűben Ő ír hitveséről:

... Ki téiben is tavasz,
Csipkeálmok lánya,
Téli alkonyoknak
Szép orchideája!...

Vármegyénk halhatatlan szülöttjének, Madáchnak három szép versben is hódol. Vallásos áhitat szolozsmái zengnek több költeményében. Villámlik a lelke, ha a trianoni határokon áttekint.

A költő perspektívája széles, témában gazdag, érzelmei tiszták és mélyek, verselési technikája kifogástalan.

Legújabb kötete is kiforrott költői egyéniséget tükröz vissza s akik a mai sivár, anyagi korban is szeretik még a szép verseket, azok igaz gyönyörűséget lelnek benne. Ide iktatom a kötet első

versét, mely mindennél ékeesebben dokumentálja szerzőjének hivatottságát, finom lelkének kristálytisztá remességét.

A vers.

A vers: nem szavak játéka.
Nem megölt virágok lelke,
Nem a rengeteg hangja,
Mely vesztét a völgyben lelte.

A költemény nem gyöngye gyöngy,
Melyet összetörhet a kéz,
A vers nem is rózsák csokra,
Mely egy pillanat alatt kész.

A vers nem titkok szekrénye,
Amelynek kulcsa elveszett,
A vers nem mérgek doboza,
Melyet felnyitni nem lehet.

A vers: vérdző, csend és emlék,
Piros csipke égi hintán.
A vers nem szavak játéka,
Sokszor piros vér a tintám.

A csinos alakban kiállított kötet Balassagyarmaton Grünberger Adolf könyvnyomdájában jelent meg.

Dr. Nógrádi Pap Dezső.

Karácsonyfa-ünnepély Salgóbanán.

Meleg, családias összejövetel kerekében ünnepelték meg az elmúlt karácsonyt Salgóbanán. Az elemi iskola és a helybeli Öltőregylet karöltve fáradozott azon, hogy a mindenki karácsonya és karácsonyfa az egymás iránti szeretet jegyében melegebben dobogassa a szíveket. Az elemi iskolások változatos szavalatai és énekszámai, meg az általuk bemutatott „A királyné aranytopánkája” című 3 felvonásos szindarab a zsufolóság megöltölt kultúrterem mindenegyes vendégének őszinte tetszését váltották ki. Az ünnepély szép megrendezéseért a tanítótestületet, illetve a szindarab átlagon felüli sikereért Rácz Sándor-tanítót és feleségét illeti dicséret. A karácsonyfa-ünnepély legszívhezszólóbb mozzanata mégis csak az ajándékok kiosztása volt. A helybeli Olvasóegylet és Öltőregylet jóvoltából, valamint Buczkó Gáborné és a Hofbauer féle kőbánya vezetőségének adományából 124 elemi iskolai tanuló

edességekkel töltött karácsonyi csomagot kapott. A R.M.S.T. Vasmű Rt. vezérigazgatósága 40 szegénysorsu és árva gyermek felruházásához nyújtott áldozatos segédkezt, a Hofbauer-féle kőbánya vezetősége Duschnitz Mihály főmérnök útján pedig 100 P-t juttatott ugyanezen célra az eresztyényi szegény gyermekek részére. Az Öltőregylet vezetősége, különösen pedig annak jótékonyágáról ismert elnökője Buczkó Gáborné fáradozására 26 salgói özevgyasszony kapott értékes karácsonyi ajándékcsmagot, nagyrészen ruhaneműt.

Ezuton fejezzük ki a szegény és árvagyermek, meg a segítségre szoruló özevgyek igaz köszönetét és háláját mindazoknak, akik szeretetüknek aktív megnyilatkozásával meleg karácsonyt varázsoltak a szívekbe. Fizesse meg Isten az ő jószágukat, mert a Biblia szerint: a rájuk bízott értékekkel nemesen sáfárkodtak.

az asszony finom ajkán, melyről tolvajként akarta lelopni az üdvözítő helyeslést szavaira.

Margit, mikor látta, hogy volt udvarlója undort akar férje iránt ébresztetni benne, felált és csak ennyit mondott: Állításait igazolja be és holnapután este jöjjön értem. A vendég pedig megelégedett mosollyal szemébe csipeltte fekete kereses monokliját és távozott.

Két hosszú nap telt el a látogatás óta és Margit szemére csak nem jött álom. Az éj sötétjében is maga-előtt látta a zsinégen fityegő monoklit, a szánalmat mutató kaján arcot és kinos várakozással gondolt arra az órára, mikor Pált hűtlenséggel éri.

Reggel mikor Pál elment az irodába, kitakarította az urizobát. Az irodaszali naptárról leszakította az elmúlt nap lapját és meglepődeve látta, hogy a mai nap piros ironnal volt aláhúzva. Rajta gyorsírással ákom-bákom, melyet sehogysem tudott kibetűzni. Péntek volt és még hozzá tizenharmadika. Istenem vajjon mit rejteget ez a nap részemre gondolta magában, majd egy rapszodikus kitéréssel a menyezett felé emelte tekintetét és így kiáltott fel: Oh Uram vedd el tőlem a keserű napot! Sirva-zokogva borult le az íróasztalra, de aztán mint aki sirásával könnyített megán, erőt nyert és harckésznek tartotta magát. Legszívesebben most rögtön átesett volna a család pillanatán, azaz, hogy meggyőződést szerezzen a volt udvarló aljas vádjának igaztalanságáról.

Délben Pál nem jött haza, csak egy levelet küldött feleségének az irodaszolgával. Margitot nem érdekelte a levél tartalma, mert a fiu különben is meg-

Hírek és különféle Vizkereszt.

Mire ezen sorok a nyilvánosság elé kerülnek, két nappal már utána leszünk Vizkereszt ünnepének. Bár a katolikus és protestáns naptár egyaránt Vizkereszt ünnepének mondja január hatodikát, az tulajdonképpen Háromkirályok napja. Háromkirályok, vagy inkább három napkeleti bölcsek, névszerint Gáspár, Menyhért és Boldizsár, az ő mágus-tudományuk erejével meglátták, fölfedezték azt a különös fényvel ragyogó csillagot, amely Betlehem felé mutatott. Követték égi utját és vezérletével eljutottak a nyomorúságos istállóhoz, ahol szelid barmok lehettek párjában, jászolbéli szalma közt pihent az isteni kisded. Térdre hulltak ott és letelek elébe ajándékaikat, az aranyat, tömjént és mirrhát. Rájuk gondolunk Vizkereszt ünnepén, amelyet emlékünek és Megváltó körül szerzett érdemüknek szentel a keresztény vallás minden felekezete. Örölk mondának ősi regös-rigmusokat falusi szegény gyerekek, akik trióba verődve még ilyenkor, két héttel karácsony után is be-bezörgetnek módosabb lakásokba "kivilágított s forgatható papiroscsillaggal" Kisjezst köszönteni.

Görögös neve is van Vizkereszt napjának: Epifánia, magyarul: Úrjelenés, mert ezen a napon "jelenté magát Jézus" a pogányoknak. Ezért van, hogy Rómában ezen a napon a világ minden nyelvén olvassák az evangéliumot. De maga a hivatalos "Vizkereszt" elnevezés sem ok és értelemszerűen való. A keleti egyház egészen az V. századig ezen a napon ünnepelte Krisztus megkeresztelését. Ma is hozzáfűződik a kánai menyegző emléke, amikor, mint az Újszövetségből tudjuk, az Úr a vizet borrrá változtatta. Templomi szertartás is tartozik az ünnephez: előző nap délutánján történik a meg-szentelése a víznek, amelyből azután egész évben ellátja az Isten szolgája a keresztelő medencék és a szenteltvíztartók szükségletét.

Nagyon sok helyen divik az a szép szokás, hogy ezen a napon és az utána következő hét napon keresztül a katolikus pap meglátogatja a katolikus családokat és megszenteli hajlékukat. Ilyenkor tájékozik családi, anyagi, erkölcsi viszonyairól, oktatja és vigasztalja az arra rászorulókat. Évenként egyszer így kapcsolja össze magát hűveivel. Jól esik regisztrálnunk, hogy ezt a mindenképpen üdvös szokást Salgótarjánban is meghonosították Szent Ferenc buzgó fiai. Már is meglátszik az eredménye.

Végül, Vizkereszt napjával kezdődik a farsang. Ismét jogaihoz jut az élet és az ember életeleme gyanánt az öröm és szórakozás. Ez idén mindenki kedvére kimulathatja magát, aki-

mondta, hogy férje kéri Öt, ebédre nagy elfoglaltsága folytán ne várja. Egyedül ült le tehát az asztalhoz, a levél meg ott feküdt előtte érintetlenül. Már semmi sem érdekelte. Csak egyre várt, a nagy lesújtó fájdalomra, mely Öt még ma este a földhöz sújtja, mely kioltja a lelkét. Lehunyt a szemét, hogy várja a halálos döfést, mely megszabadítja az élet minden szenvedésétől, gyötörésétől.

Már nyolc óra is elmúlt, de Pál csak nem érkezett! Tehát mégis igaz, hogy mással él? Kitekintett az ablakon. Az erős téliszél rózsapirosra csipte orcáját. Az utca hangtalan volt, csak messze halatszott egy-egy autó szirénája. Már éppen becsukni készült az ablakot, mikor egy autót látott befordulni az utcájukba. Hatalmas fénykéve lövölt az arcába, majd hirtelen megállt az autó. Ijedten csapta be az ablakablakot. Az autóból kilépett magas alak hosszú fekete télikabátot viselt, gallérját fülére bajtotta és cylinderben, lakkcipőben lépett Elemér a ház elé. Szemében a monokli visszatükröztette a reflektor fényét, magakörül tekintett, csengetett. Kis várakozás után ismét csengetett, de most már úgy látszott, hogy cinikus, fölényes magatartásába egy kis idegesség is került.

Margit estélyi toilettje felett összéb fogta prémes bundáját és halkán leosont az autóból, mely gyorsírámban vitte őket az Alhambra mulatóhoz.

Kedves Gitta, igazán örülök, hogy módot nyújtott nekem férje hűtlenségének bizonyítására. Örülök, hogy siker-

Karácsony a bányánál.

A szeretet ünnepén a Salgótarjáni Köszénbánya R.T. elnöke Dr. Chorin Ferenc felsőházi tag úgy mint az elmúlt esztendőben az idén sem feledkezett meg bányászairól, hogy nekik a karácsony ünnepét szeretetteljessé és bensőséggé tegye. Már novemberben közölte a bányagazgatósággal, hogy fia születése napján mint eddig minden esztendőben az idén is karácsony napján a sokgyermekes családok között 2000 pengő kerüljön kiosztásra.

Dr. Chorin Ferencnek méltó exponense a salgótarjáni szénmedence vezető bányagazgatója Róth Flóris bányauji főtanácsos, aki meggyezerte közismert nemesszivűségéről és szociális gondolkodásáról. Már az ősz beálltával utasította a szociális ügyekkel foglalkozó társaság vezetőjét, hogy az elmúlt évi kéréseknek megfelelően készítse elő a karácsonyi segélyezéseket. A személyi adatok és környezetalulmányok gyűjtése már október hó elején megkezdődött, majd az összegyűjtött anyag feldolgozása után december hó 10. től megkezdődött a ruhaneműk és élelmiszerek kiosztása. De beszéljünk helyettünk a számok, amelyek minden ékesszólásnál szebben világítanak rá a szociálisan gondolkodó nagyvállalat nemesszivűségére.

A karácsonyi segélyezés keretében különféle ruhanemű és ruhaanyag segélyezésben részesült 721 családban élő 548 fű és 579 leány gyermek, illetve árva és félárva. A segélyezettek között kiosztásra került 980 mt. teniszfánell, 816 mt. molinó, 133 mt. vászon, 1695 mt. barchend, 189 pár harisnya, 426 pár cipő, 157 rend fű öltöny, összesen 13.664,62 pengő értékben.

Dr. Chorin Ferenc felsőházi tag külön adományából, 2000 pengőből a sokgyermekes családok részesültek segélyezésben, mégpedig a hatgyermekes családok 30— a hétgyermekesek 45— a nyolcgyermekesek 80— és a tízgyermekesek 100— pengő segélyben.

nek a zsebe hozzájárul, mert a naptár ugyancsak bőkezűen mérte ki a farsang tartalmát teljes nyolc hétre. Kár, hogy nincs olyan naptár, mely a pénztárcánkat is ilyen bőkezűséggel töltene meg.

Kinevezések a rozsnyói apostoli kormányzóságban. A bíboros hercegprímás Pájer János apostoli protónáriust apostoli kormányzó eldelegatússá nevezte ki. A rozsnyói apostoli kormányzóság részére a hercegprímás egyházmegyei-káptalan pótlo egyházmegyei konsultori testületet szervezett. Az egyházmegyei konsultorok ugyanazon jogokkal bírnak az egyházmegyei kormányzat tekintetében, mint a káptalanok. A con-

sultori testület elnökévé Pájer János apostoli protónáriust, tagjaivá pedig Horváth Gyula pápai káplán, kisterenyei esperesleplebanost, Fehér Miklós litkei esperesleplebanost és Mester Károly kormánytanácsos, hidvérgárdói esperesleplebanost nevezte ki. Kalatovics Lajos tornaszentandrási, Büdi Géza szőlőgőgőti és Kovács Zoltán mátraviváki kinevezett plebanosokat a hercegprímás december 28. án házi kápolnájában javadalmukba beiktatta. Demény István kisterenyei hitoktató-káplán beletétele miatt hosszabb szabadságot kapott. Helyébe a bíboros hercegprímás Bán Imre esztergom-főegyházmegyei segéd lelkész küldötte.

Eljegyzés. Schiffer Oga (Alsókubin), Rauchwenger Jenő szappanos (Salgótarján) jegyesek.

Dr. Chorin Ferencné is elvállalta a Szent Erzsébet Nőegylet és egyben az egyesület által február hó 1-én megrendezendő műsoros táncestély fővédnökségét. Ismét egy nemes szívű Uriasszony az egyesület irányításában, aki minden szociális kérdést felkarol és egyetlen ezzel kapcsolatos kérelmet sem hagy elintézés nélkül. A nőegylet műsoros estje igen nívónak ígérkezik és ennek részletes ismertetésére lapunk legközelebbi számában visszatérünk.

Sötétlen látja a világot, ha feje fáj vagy meghűlés befolyásolja közérzetét. 1—2 tableta Aspirin elejét veszi a nagyobb bajoknak és megszünteti fájdalmait. Nézz meg azonban, rajta van-e a "Bayer"-kereszt a tablettán? Enélkül utánzat.

A mérnökök táncestélyét az agilis rendezőbizottság a legnagyobb körültekintéssel készíti elő. Minden reményünk meg lehet arra, hogy a január 29-én megtartandó táncestély egyik legkimagaslóbb eseménye lesz az ideai farsangnak. A mulatság ezidén az acélgyári Tisztaszkasztó termében lesz, melynek intím jellege már előre is biztos zálogai annak, hogy a közönség jól fogja magát érezni és így várható, hogy a vidám hangulat megfelelően fog kialakulni.

A Salgótarjáni Önkéntes Tűzoltótestület 1937. jan. hó 15-én az Ipartestület színháztermében este fél 9 órakor rendezte meg ezévi jótékony célú előadását táncmulatsággal egybekötve — saját felszerelési alapja javára. Színrekerült kitűnő szereposztásban Szigeti József nagyalkérdő népsziműve: A vén bakancsos és fia a huszár. A helyérek nagyon

A bányamedence területén lakó nyugbérésekről sem feledkezett meg karácsony napján a bányagazgatóság. Az öreg nyugbérések között élelmiszer csomagokat osztott ki: 4 341,70 pengő értékben. Kiosztásra került: 4033 kg. liszt, 671 kg. cukor, 18 kg. kávé, 105 kg. rizs, 568 kg. szalonna.

Segélyezésben részesültek a bányatelepi Stefánia fiók anyja és csecsemő védencei, akik között 1168— pengő értékű ruha és élelmiszer került kiosztásra. Ugyancsak ruha és élelmiszer segélyezésben részesültek, — 517— pengő értékben, — az arra rászoruló levételektelek ifjak is.

Ezen kívül a bányagazgatóság működési területein lévő valamennyi elemiskolában műsoros karácsonyi ünnepséget tartottak, ahol minden gyermek édességekkel töltött csomagot kapott. 20 iskolában összesen 2309— pengő értékben.

A bányakórházakban is bensőséges ünnepségek keretében ünnepelték karácsony szent estjét. Diszes karácsonyfákat állítottak és édességekkel, cigarettával töltött csomagokat osztottak szét a betegek között.

A dolgozó munkásság körében karácsonyi segély címén kiosztásra került, a családtagok számára viszonyítva, 168 393— pengő, azonkívül a négygyermekes családok 10, az ötférmekesek pedig 15 pengő segélyben részesültek.

Boldog megnyugvással tölthetnek el mindenkit ezek a számok, mert igazolják, hogy nem halt ki a szeretet. Egy, a munkában összeforrt nagy család ünnepelt békés karácsonyt a vezetőik, a bányagazgatóság megértő szeretetteljes áldozatkészége folytán. És amint elnézem a bányagazgatóság épülete előtt a hatalmas mindenki karácsonyfáját, amint piros, fehér, zöld fényekkel a sötét magyar éjszakába fényeljez, szinte hallom a megszívlelendő krisztusi szöveget: emberek adjatok és szeressétek egymást!!

szultori tesület elnökévé Pájer János apostoli protónáriust, tagjaivá pedig Horváth Gyula pápai káplán, kisterenyei esperesleplebanost, Fehér Miklós litkei esperesleplebanost és Mester Károly kormánytanácsos, hidvérgárdói esperesleplebanost nevezte ki. Kalatovics Lajos tornaszentandrási, Büdi Géza szőlőgőgőti és Kovács Zoltán mátraviváki kinevezett plebanosokat a hercegprímás december 28. án házi kápolnájában javadalmukba beiktatta. Demény István kisterenyei hitoktató-káplán beletétele miatt hosszabb szabadságot kapott. Helyébe a bíboros hercegprímás Bán Imre esztergom-főegyházmegyei segéd lelkész küldötte.

Eljegyzés. Schiffer Oga (Alsókubin), Rauchwenger Jenő szappanos (Salgótarján) jegyesek.

Dr. Chorin Ferencné is elvállalta a Szent Erzsébet Nőegylet és egyben az egyesület által február hó 1-én megrendezendő műsoros táncestély fővédnökségét. Ismét egy nemes szívű Uriasszony az egyesület irányításában, aki minden szociális kérdést felkarol és egyetlen ezzel kapcsolatos kérelmet sem hagy elintézés nélkül. A nőegylet műsoros estje igen nívónak ígérkezik és ennek részletes ismertetésére lapunk legközelebbi számában visszatérünk.

Sötétlen látja a világot, ha feje fáj vagy meghűlés befolyásolja közérzetét. 1—2 tableta Aspirin elejét veszi a nagyobb bajoknak és megszünteti fájdalmait. Nézz meg azonban, rajta van-e a "Bayer"-kereszt a tablettán? Enélkül utánzat.

A mérnökök táncestélyét az agilis rendezőbizottság a legnagyobb körültekintéssel készíti elő. Minden reményünk meg lehet arra, hogy a január 29-én megtartandó táncestély egyik legkimagaslóbb eseménye lesz az ideai farsangnak. A mulatság ezidén az acélgyári Tisztaszkasztó termében lesz, melynek intím jellege már előre is biztos zálogai annak, hogy a közönség jól fogja magát érezni és így várható, hogy a vidám hangulat megfelelően fog kialakulni.

A Salgótarjáni Önkéntes Tűzoltótestület 1937. jan. hó 15-én az Ipartestület színháztermében este fél 9 órakor rendezte meg ezévi jótékony célú előadását táncmulatsággal egybekötve — saját felszerelési alapja javára. Színrekerült kitűnő szereposztásban Szigeti József nagyalkérdő népsziműve: A vén bakancsos és fia a huszár. A helyérek nagyon

Estélyi, báli és menyasszonyi ruhákat ÍZLÉSESEN Fest és Tisztít

Szilágyi

Fő-u. 21. Figyelje kirakatomat!

mérsékelték s így a magas helyár sem lehet ok arra, hogy derék tűzoltóink előadásán ne jelenjen meg a város tásadalm teljes számban. Elettünk és vagyunk örözi hívnek — legyünk ott mindnyájan. A bevezetőt Horváth László polgármesterhelyettes mondja.

Február 12-én rendezik a salgótarjáni *frontharcosok* immár hagyományossá vált *műsoros táncestélyét*. A helybeli Frontharcos Főcsoport elnöksége, kulturális és vigalmi bizottságai már megtették az előkészületeket, egyrészt a műsor helyes kialakítása céljából — szem előtt tartva azt, hogy a farsang legsikerültebb műsorát kell ismét nyújtaniok, hogy az előző évek sikereit az idén is elkönyvelhessék.

Bányamozgók hírei. A baglyas-aljai és palfalvai bányamozgók január 9-én, vasárnap, szokott három-három előadásuk keretében bemutatják Lord Tennyson, Viktória angol királynő udvari költőjének a balaklavai Halálvolgy halhatatlan hőseiről írt hőskölteményének monumentális filmváltozatát, a **Balaklava**, (A krimi gárda) c. filmet, Errol Flynn, Olivia de Havilland-al a főszerepben. A műsort Magyar és Fox világíradók egészítik ki.

„Nefeletts”-bál. Az ideai farsangot a MANSz salgótarjáni osztályának leánykőre nyitotta meg január 5-én, a bányakaszinóban megtartott és fényesen sikerült „Nefeletts”-bállal. A kemény hideg ellenére igen szép számú, válogatott közönség jelent meg, hogy a leánykő bájos tagjainak szórakozásában részt vegyen és gyönyörködjen bennük. Valóban „nefeletts” mulatság volt nemcsak az ifjú hölgyek ruháján, vagy hajukban diszelgő kis nefeletts-csokrok révén, hanem az ifjú táncosok szívébe észrevétlenül beóvakodott s napsugaras tavaszt fakasztott „nefeletts”-ek révén is. A bál hangonyi Rudas Rudi cigányzenekarának csárdásával nyitották meg s a további táncokhoz világos hajnalig a cigánymuzsikán kívül az acélgyári Szürke Fiúk kiváló együttese fokozta a hangulatot. A háziasszonyi tisztet lebilincselő kedvességgel a leánykő agilis elnöknője: Dr. Mattyasovszky Kamillné töltötte be.

APOLLÓ MOZGÓ STARJÁN

— Január 8-án szombaton, 9-én vasárnap, 10-én hétfőn és 11-én kedden, a szokott kezdési időben.

Tokaji rapszódia

Nagysikerű magyar film.

— 12-én szerdán és 13-án csütörtökön, a szokott kezdési időben

Egy férfiért sem érdemes

Salgótarján m. v. polgármesteri hivatalától. 4840/1937. szám. Alkalmazottak bejelentése az 1938. évre szóló alk. ker. adó átalányozása tárgyában.

Hirdetmény.

Felhívtnak a város polgárai közül mindazok, akik ipari, kereskedelmi, vagy egyéb alkalmazottai tartanak, hogy az 1938. évre szóló alk. kereseti adó kivétele, illetve annak átalányozása céljából alkalmazottaikat a város adóügyi osztályánál beszerezhető nyomtatványkon legkésőbb január hó 15-ig jelentsék be, mert ennek elmulasztása esetén a K.H.Ö. 45. § a értelmében 100 P-ig terjedő pénzbírsággal lesznek büntelve.

Salgótarján, 1938. év január 3-án.

Polgármester helyett: Olay addóügyi tanácsnok.

A ragadós száj- és körömfájás.

Ez a fertőző állati betegség a magyar gazdákörzés előtt nem ismeretlen. A földművelésügyi minisztérium által kiadott állategészségügyi évkönyv 1886 óta pontosan beszámol a fertőzőbetegségek elterjedéséről és megállapíthatjuk, hogy a ragadós száj- és körömfájás ragályos évről-évre megjelent Magyarországon területén s gazdákörzésünk az évek során több-kevesebb károsodás árán ismerkedett meg azzal. Állategészségügyi hatóságaink cél tudatos munkájának köszönhető, hogy ez a fertőző állati betegség a legutóbbi tíz év folyamán mind szűkebb terre szorult, majd fertőzése nálunk teljesen meg is szűnt. A fertőzés 1930-ban 128, 1932-ben 126, 1933-ban 97 és 1934-ben összesen 11 községre terjedt. Ugyanezen idő alatt a fertőzés is kisebb arányokat öltött a fertőzött helyeken. Ugyanis 1929-ben a fertőzött községekben átlagosan 300 darab állat volt beteg, 1934-ben a 11 községben csak 700 darab állat betegedett meg, egy községre tehát 70 állat megbetegedett sem jutott. Azóta, tehát három éven át vérszemes volt az ország egész területe. Amíg Magyarországon így megszabadult a vérszím, a nyugati és északi államok területén hol itt, hol ott mindig felütötte fejét a ragály. Ez év tavaszán azonban már majdnem egész Európa területe is vérszemesnek volt mondható, amíg Marokkóból, Afrika északi partvidékéről egy újabb fertőzés hurcoltatott Franciaország területére. Azóta ez a fertőzés elterjedt Európa egész déli, nyugati és északnyugati területén s ma már a magyar határral szomszédos jugoszláv területen terjed tovább és fenyegeti a mi állattenyésztésünket is.

A ragadós száj- és körömfájás csak behurcolás által juthat el hozzánk s hogy ennek milyen a terjedése és mi ellene a legjobb védekezés, arra legjobb példa az 1932. évi zalamegyei fertőzés elterjedése és annak rövid lefolyása. Zalamegyében 1932. június 25-én egy községben állapították meg hatóságaink a betegség fellépését és mert a gazdákörzés bizonyára későn tett bejelentést, egy hónappal később az északi irányban haladó országutmenti községek fertőzöttek voltak. A fertőzött udvarok száma egy hónappal 146-ról 1101-re emelkedett. A sűrűsödő életbeleteltet hatósági rendszabályok és állategészségügyi intézkedések a késői bejelentés folytán nem tudták megakadályozni a már széthurcolt ragály kiterjedését, de a további elterjedés megállítására igenis alkalmasak voltak. Ezután csak egy község csatlakozott az eddigiekhez és még egy hónappal később Zalamegyére vonatkozólag a ragadós száj- és körömfájás nem jelentett többé veszélyt. A ragadós száj- és körömfájásnak tehát legbiztosabb ellenszere az, ha a gazdákörzés az állategészségügyi hatóságok által elrendelt óvintézkedéseket a legteljesebb mértékben saját érdekükbe valóknak tekintik és azokat a legteljesebb mértékben végre is hajtják.

A ragadós száj- és körömfájás nem okoz sok elhullást az állatok között. A megbetegedett állományok alig egy-két százaléka szokott áldozatul esni a ragálynak. Sokkal inkább káros a ragály abban a vonatkozásban, amit az igazságtalanságunk kárára, a fejletlen állatállományunk kárára, a vembes állatok elvetelése, az állatok lesóványodása, elgyengülése jelent. A ragadós száj- és körömfájásban megbetegedett állatok ugyanis hólyagos, gennyes, kisebb-bővű szájjal csak nagyon keveset esznek és járnak is alig tudnak, miután a köröm tövéig, a fájó köröm alatt, vagy a köröm között szintén gennyes kimerődés, seb jelentkezik. A betegség kezdetén a száj belső részén, a foghúson, a foghíjzárson piros foltok láthatók, majd hólyagok jelennek meg, amelyek felfakadás után sebekké alakulnak át. Ha a betegség kifejlődik, ami a fertőzéstől számított 8-10 nap alatt bekövetkezik, a beteg állat bőven folyó nyálával a száj és körömsebekből származó gennyes váladékkal megfertőzi, mindent, ami az állat körül található; almot, takarmányt, istállóberendezést és az ilyen állat mellett foglalatokodó ember ruhájára, lábujjára is ráragad a kórokozó ragályanyag. A beteg állat, ha valahol elhalad, megfertőzi az utolsó füvet és mindent, amihez lábával és szájával hozzáér. Rendkívül fontos tehát az állatok naponta való tüntetés megfigyelése, vizsgálata. Nézzük meg naponta állataink száját, lábait, hogy

nem látjuk-e a betegség kezdeti jelét, a hólyagosodást. S ha igen, leintjük azonnal a hatóságoknál és a legközelebbi állatorvosnál. Az elrendelt hatósági intézkedéseket pedig lelkismeretesen, szívesen hajtsuk végre. Beteg állatot ne hajtunk közös legelőre, közös ártatra, de még saját állatainktól is különítsuk el. Tartsuk szem előtt, hogy csak a legnagyobb tisztaság gátolhatja meg a ragály továbbterjedését, tehát a beteg állat alól egy szál szalma, vagy egy kis takarmányhulladék se kerüljön el más udvarba, vagy más községbe. És mindenki, aki

Az eucharisztikus kongresszus iroda üzenete!

Már csak néhány nap választ el az Eucharisztikus Kongresszus ünnepségeitől. Az előkészületek a befejezéshez közelednek. A Főbizottság úgy intézi a munkálatokat, hogy április 1-ével már minden probléma megoldásával készen lehessen Reméljük, hogy a magyar vidék megértette az Előkészítő Főbizottság óriási felelősségét és a felelősség tudatában tett intézkedéseknek jelentőségét. Azt is megértették — remélhetőleg, — hogy miért helyezte az Előkészítő Főbizottság igen nagy súlyt arra, hogy vidéki népünk minél nagyobb számban vegye ki részét a Kongresszus ünnepségeiből. Hiszen ezek az ünnepségek eltörlőhethetetlen benyomást gyakorolnak a hívő lélekre. Pótolhatatlan mulasztás volna, ha nem gondoskodtunk volna arról, hogy ezeken a nagy benyomásokon éppen ez a vidéki magyarság, amely századokon keresztül megtartotta, teljes integritásában átmentette Szent István kereszténységét — ne vehetne részt. Az egész világról idejövő katolikusok előtt aligha lehet szebb látvány, mint katolikus vidéki népünk hitbuzgalmának szemlélése. Ez az a lelki csomó, a kongresszus különös íze és színe, amelyet a külföldiek asztalára óhajtottunk tenni.

Amikor ezeket a vezető szempontokat újból teletöltjük, mindjárt azt is aláhúzottan kell megismételni, hogy az előkészületek komolyságát és rendjét veszélyeztetnők, ha a bel- és külföldi jelentkezők idejében nem rögzíthetnek. Éppen a rend miatt, amelyet a külföldi argus szemekkel fog figyelni és a közis-

a beteg állatok körül munkálatokat végez, kezét, ruháját, lábujját s munkaeszközét gondosan, lelkiismeretesen tisztítsa le és fertőtlenítsen.

A földművelésügyi minisztérium máris szigorú rendszabályokat léptetett életbe, amikor — még hálá Istennek — vérszemes az ország területe. Ezek a rendszabályok azonban csak akkor lesznek hatóságszerűek, ha a veszélyeztetett területek lakossága a hatóságok segítségére siet és az adott utasítások betartásával a rendelkezések legteljesebb megvalósításával teljesíti azt, amit veszély esetén a közös érdek az ország s mindnyájunk érdeke megkövetel.

mert magyar zsenialitásból kifolyólag el is fog várni tőlünk, tette az Előkészítő Főbizottság azt az intézkedést, hogy a vidéki jelentkezők határidejét január 15-én állapította meg. Ez a határidő most már veszedelmesen közeleg. Tudomásul kell venni mindenkinél, akiket illet, hogy január 15-ével kénytelenek vagyunk a kongresszusi különvonatokra vonatkozólag a jelentkezőket lezárni. Ez a lezárás természetesen csak a kongresszusi járatokra, vagyis a filléres kedvezményű különvonatokra vonatkozik. Az Előkészítő Főbizottság azonban figyelembe vette a közönséget, hogy a rendes járatok ezekben a napokban különösen meglesznek terhelve. Ezért is indította meg a filléres kedvezményű különvonatok akcióját, mert ezek igénybevételénél a résztvevők kényelmesen utazhatnak, a rendes menetrendszerű járatokon azonban nem.

Felhívjuk tehát a plébániák és az egyházközségek vezetőinek figyelmét, hogy január 15-ig feltétlenül jelentsék be a kongresszusi filléres vonatokon felutazni szándékozókat és még egyszer megisméltessék, hogy január 15-e után már lehetetlenség lesz a filléres kedvezményű különvonatokra újabb jelentkezőket elfogadni.

Az a remény élte bennünket, hogy az ország lakossága munkáltsunknak érzi magát és készségesen aláveti magát rendelkezéseinknek, amelyeket az Előkészítő Főbizottság minden kérdés ismeretében csak a teljes sikert tartva szem előtt fogatosított.

A salgótarjáni kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

8476 1937. tk. szám.

Arverési hirdetmény-kivonat.

A Salgótarjánvidéki Takarékszövetkezet végrehajtónak özv. Andó József Gáspárné sz. Godó Julianna és társai végrehajtást szenvedők ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajtási árverést 554 P. tőkekövetelés ennek 1935. évi január hó 20. napjától járó 71/2 kamata, 104 P. 70 fillér 60 pengő megállapított per és végrehajtási és az árverési kényszerítéssel együtt megállapított 7 pengő költség és járuléka behajtására végett.

a salgótarjáni kir. járásbíró területén levő Baglyasajja községben fekvő s a baglyasajjai 31. sz. t. j. könyvben A. 1. 1. sorszámmal foglalt közös legelő illetményből a B. 73. és 77. sorszámmal foglalt Andó Gizella, kisk. Andó Gusztáv, kisk. Andó Ida, kisk. Andó László és kisk. Andó Petronella végrehajtást szenvedettek nevében álló jutalekára 63 azaz hatvanhárom pengő kiküldetés árban, mindazonáltal az Északmagyarországi Egyesített Közsékhatalmú és Iparvállalat R. T. javára bekebelezett közszénkiaknázási szolgalmi jognak, valamint a C. 99. alatt özv. Andó Gáspárné sz. Godó Julianna javára bekebelezett özegegyi haszonélvezeti jognak fenntartásával, mely ingatlan illetőleg a Salgótarjánvidéki Takarékszövetkezet alapvégrehajtatójában érdekben a kiküldetés ár kétharmadánál alacsonyabb áron alul el nem adható.

a baglyasajjai 232. sz. t. j. könyvben A+1 sorszámmal foglalt „ház, udvar és kert” ingatlanból a B. 18-22. sorszámmal foglalt Andó Gizella, kisk. Andó Gusztáv, kisk. Andó Ida, László és Petronella nevében álló jutalekára nyolcszáz pengő kiküldetés árban, mindazonáltal az Északmagyarországi Egyesített Közsékhatalmú és Iparvállalat R. T. javára bekebelezett közszénkiaknázási szolgalmi jognak, továbbá a C. 1. alatt özv. Andó József Ferencné sz. Tóth Róza javára, valamint a C. 28. alatt özv. Andó Gáspárné sz. Godó Julianna javára bekebelezett özegegyi haszonélvezeti jognak fenntartásával.

A baglyasajjai 241. sz. t. j. könyvben A+1 sorszámmal foglalt közös legelő illetményből a B. 23-27. sorszámmal foglalt Andó Gizella, kisk. Andó Gusztáv, kisk. Andó Ida, László és Petronella végrehajtást szenvedettek nevében álló jutalekára: harminc pengő kiküldetés árban, — mindazonáltal az Északmagyarországi Egyesített Közsékhatalmú és Iparvállalat R. T. javára bekebelezett közszénkiaknázási szolgalmi jognak, továbbá a C. 1. alatt özv.

Andó Ferencné szül. Tóth Rozália javára, valamint a C. 37. alatt özv. Andó Gáspárné sz. Godó Julianna javára bekebelezett özegegyi haszonélvezeti szolgalmi jogoknak fenntartásával.

A baglyasajjai 440. sz. t. j. könyvben A. 1. 1. és 2. sorszámmal foglalt A. 1. 1. sorszámmal foglalt a B. 3-7. sorszámmal foglalt Andó Gizella, kisk. Andó Gusztáv, kisk. Andó László és Petronella végrehajtást szenvedettek nevében álló „szántó” ingatlanra: 150 P. kiküldetés árban, mindazonáltal az Északmagyarországi Egyesített Közsékhatalmú és Iparvállalat R. T. javára bekebelezett közszénkiaknázási szolgalmi jognak, továbbá a C. 1. alatt özv. Andó József Ferencné sz. Tóth Róza javára, valamint a C. 16. alatt özv. Andó Gáspárné sz. Godó Julianna javára bekebelezett özegegyi haszonélvezeti szolgalmi jognak fenntartásával.

a baglyasajjai 440. sz. t. j. könyvben A+1 sorszámmal foglalt a B. 3-7. sorszámmal foglalt Andó Gizella, kisk. Andó Gusztáv, kisk. Andó László és Petronella végrehajtást szenvedettek nevében álló „szántó” ingatlanra 30 pengő kiküldetés árban, — mindazonáltal az Északmagyarországi Egyesített Közsékhatalmú és Iparvállalat R. T. javára bekebelezett közszénkiaknázási szolgalmi jognak, továbbá a C. 1. alatt özv. Andó József Ferencné sz. Tóth Róza javára, valamint a C. 16. alatt özv. Andó Gáspárné sz. Godó Julianna javára bekebelezett özegegyi haszonélvezeti szolgalmi jogoknak fenntartásával.

a baglyasajjai 440. sz. t. j. könyvben A+2 sorszámmal foglalt a B. 3-7. sorszámmal foglalt Andó Gizella, kisk. Andó Gusztáv, kisk. Andó László és Petronella végrehajtást szenvedettek nevében álló „szántó” ingatlanra 25 pengő kiküldetés árban, — mindazonáltal az Északmagyarországi Egyesített Közsékhatalmú és Iparvállalat R. T. javára bekebelezett közszénkiaknázási szolgalmi jognak, továbbá a C. 1. alatt özv. Andó József Ferencné sz. Tóth Róza javára, valamint a C. 16. alatt özv. Andó Gáspárné sz. Godó Julianna javára bekebelezett özegegyi haszonélvezeti jognak fenntartásával.

A baglyasajjai 484. sz. t. j. könyvben A+1 sorszámmal foglalt „szántó” ingatlanból a B. 7. sorszámmal foglalt Andó József Gáspárné sz. Godó Julianna végrehajtást szenvedett nevében álló jutalekára 200 pengő kiküldetés árban mindazonáltal az Északmagyarországi Egyesített Közsékhatalmú és Iparvállalat R. T. javára bekebelezett közszénkiaknázási szolgalmi jognak fenntartásával, mely ingatlanilletőség.

Salgótarjánvidéki Takarékszövetkezet alapvégrehajtatójában érdekben pedig 690 pengő vételáránál alacsonyabb áron alul el nem adható.

a salgótarjáni kir. járásbíró területén levő Baglyasajja községben fekvő s a baglyasajjai 503. sz. t. j. könyvben A+1 sorszámmal foglalt „szántó” ingatlanból a B. 7. sorszámmal foglalt Andó József Gáspárné sz. Godó Julianna végrehajtást szenvedett nevében álló jutalekára 100 pengő kiküldetés árban, mindazonáltal az Északmagyarországi Egyesített Közsékhatalmú és Iparvállalat R. T. javára bekebelezett közszénkiaknázási szolgalmi jognak fenntartásával.

a salgótarjáni kir. járásbíró területén levő Baglyasajja községben fekvő s a baglyasajjai 503. sz. t. j. könyvben A+2 sorszámmal foglalt „szántó” ingatlanból a B. 7. sorszámmal foglalt Andó József Gáspárné sz. Godó Julianna végrehajtást szenvedett nevében álló jutalekára 100 pengő kiküldetés árban, mindazonáltal az Északmagyarországi Egyesített Közsékhatalmú és Iparvállalat R. T. javára bekebelezett közszénkiaknázási szolgalmi jognak fenntartásával.

a salgótarjáni kir. járásbíró területén levő Baglyasajja községben fekvő s a baglyasajjai 503. sz. t. j. könyvben A+2 sorszámmal foglalt „szántó” ingatlanból a B. 7. sorszámmal foglalt Andó József Gáspárné sz. Godó Julianna végrehajtást szenvedett nevében álló jutalekára 100 pengő kiküldetés árban, mindazonáltal az Északmagyarországi Egyesített Közsékhatalmú és Iparvállalat R. T. javára bekebelezett közszénkiaknázási szolgalmi jognak fenntartásával.

a salgótarjáni kir. járásbíró területén levő Baglyasajja községben fekvő s a baglyasajjai 503. sz. t. j. könyvben A+2 sorszámmal foglalt „szántó” ingatlanból a B. 7. sorszámmal foglalt Andó József Gáspárné sz. Godó Julianna végrehajtást szenvedett nevében álló jutalekára 100 pengő kiküldetés árban, mindazonáltal az Északmagyarországi Egyesített Közsékhatalmú és Iparvállalat R. T. javára bekebelezett közszénkiaknázási szolgalmi jognak fenntartásával.

a salgótarjáni kir. járásbíró területén levő Baglyasajja községben fekvő s a baglyasajjai 503. sz. t. j. könyvben A+2 sorszámmal foglalt „szántó” ingatlanból a B. 7. sorszámmal foglalt Andó József Gáspárné sz. Godó Julianna végrehajtást szenvedett nevében álló jutalekára 100 pengő kiküldetés árban, mindazonáltal az Északmagyarországi Egyesített Közsékhatalmú és Iparvállalat R. T. javára bekebelezett közszénkiaknázási szolgalmi jognak fenntartásával.

A telekkönyvi hatóság az árverésnek megtartására Baglyasajja községében 1938. febr. 10. napjának délelőtt 10 óráját tűzi ki.

Az árverési szándékozók kötelesek bantpénzül a kiküldetés ár 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42 §-ában meghatározott arfolyammal számított óvadékképes értékpapírral a kiküldetés letéti, vagy a bantpénznek előlegesen bírói letéti helyezéséről kiadott letéti elismervényt a kiküldetés átadása és az árverési feltételek aláírni (1881. LX. t. c. 147. §, 150. §, 170. §, 1908. XL. t. c. §).

Az aki az ingatlanért a kiküldetés ár kétharmadánál magasabb ígéretet tett, ha többet ígért senki sem akar, köteles nyomban a kiküldetés ár százalékát az ingatlan megállapított bantpénzét az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni.

Salgótarján, 1937. november 16-án.

Garda s. k.

kir. j. elnök.

A kiadmány hitelül:
Fábián Zoltán

Műbutor speciális gépi-felszereléssel hullámszemesen állítók elő. Rendeljen nálam, rendelőim megelégedése Önnek is jó garancia. **Szabó János** műbutorasztalos. Salgótarján, Fűd-utca.

Nógrád és Hont k. e. e. vm. alispánjától. 17874/1937 szám.

A 18 éves magyar állampolgárok bejelentési kötelezettsége.

Hirdetmény.

A 7270/1930 M. E. számú rendelet alapján a bejelentési kötelezettség szabályozása tárgyában kiadott 122.700/1935 B. M. számú rendelet 1. §-ának b. pontjában foglalt rendelkezés szerint minden magyar állampolgár életének 19-ik évébe való belépését annak az évnek január 31-éig, amelyben a 18-ik évét betölti, bejelenteni köteles.

A bejelentés az előírt minta szerinti és erre a célra szolgáló bejelentőlapok kikötése útján történik.

A bejelentőlapok Budapesten a rendőrszobákban, városokban és azokban a községekben, amelyekre a m. kir. rendőrség hatásköre kiterjed, a rendőrkapitányságon vagy rendőri kirendeltségen, egyéb helyeken a községi vagy körjegyzőnél vehetők át és kitöltése után ugyanoda szolgáltatandók vissza.

A bejelentőlapokon az összes adatokat pontosan és a valóságnak megfelelően kell feltüntetni. A bejelentett adatok valódiságáért a bejelentésre kötelezett, a bejelentés megtörténteért a bejelentésre kötelezett együtt a szállásadó (családi) is felelős.

1938. évi január 1. és 31. között az 1920. évi született mindkét nemű egyének (férfiak és nők egyaránt) kötelesek magukat külön bejelenteni tekintet nélkül arra, hogy más bejelentőlapon, vagy születési, vagy hozzátartozóiknak bejelentő lapján már eddig is be voltak jelentve.

Aki a bejelentést elmulasztja kihágást követ el és azt a 122.700/1935 B. M. számú rendelet 10 §-a értelmében kell büntetni.

Balassagyarmat 1927. december 30.

Boross
alispán.